

toen zijn woord slechts vlees gebleken was
en ether zijn adem,
zag hij
dat het goed mis was

je bent verdomd, god, alleen
besta je om genegeerd te worden

maar even willoos
wentelt de werker
zijn hoofd
in de betonmolen
van zijn baas

boos heeft god zijn hand geheven
huilend van onmacht

niets is zo leeg
als een onbeslapen bed
niets zo uitdagend

vergetelheid, vergeten worden
een eindeloze slaap
waarin je kruipt
in gods vuist
en de haartjes op zijn pink telt
en kapot geknepen wordt

Michiel Angenent
April 1983